

Richard Berengarten
Ричард Беренгартен

translation / prevod: Vera V. Radojević
превод: Вера В. Радојевих

Korzo

... dok suton pada ...

Sunce, kralju užarenog lika, gospodaru dana,
dodiruješ me, moja koža postaje rožnjača,
moja kičma očni živac, moje telo drhti
zaslepljeno lokvama zlata koje prosipaš
na ovo more i na ovaj grad. Obnevideo sam.
Ovde su nekad bile nanizane – i još uvek stoje –
kuće i ulice nekog drugog grada,
ne ovog kojeg si ti potpuno preobrazilo.

Hodamo duž keja. Brodići za
noćni ribolov spremni su da isplove,
motori dahću, parafinske lampe na pramcima,
ceo grad je izišao u šetnju,
zaljubljeni sa rukom u ruci, mladići se šepure,
majke i očevi, deca jedu sladoled, starci
posmatraju sa stolova kafića na pločnicima,
a brda tamne i prilaze kao prijateljske životinje.

Mirisni večernji sjaj neba širi se po zalivu,
tvoja ruka načas okrznu moju, kao slučajno,
kao dodir ove mlade žene teških bokova
koja hoda sitnim koracima, njišući se,
crne kose zategnute unazad, nežnog grla,
ramena bronzane boje, oči kao masline, nasmejane.
Pijem te, treperava svetlosti, kao vino, kao muziku,
kao što su te njeni preci pili hiljadama godina.

Porozni grade, ona se zove *Eleftheria*,
tvoji ožiljci su tek sive pege u njenim očima,
ipak, u ovom času kada se zraci poigravaju
po njenom licu, potajno kao govor ili pesma,
njeno je iskonsko pravo da hoda ovim kejom
kao oruđe i čuvar tvoga svetla,

sakuplja ga u bunarima svojih dubokih zenica
i njena je mila sloboda da stupa po tebi kao igračica.

O mило веће, светлости hiljadama godina stara,
pevaču zvonkoga glasa, divnog kao ova žena,
kako da ne obožavam svu ljupkost koju **izlivaš**
na ovaj grad i njegove ljude, kao kalup
koji izvaja sve što dotakne, vasceli svet?
Postao sam tvoj rob, kad već nisam podanik.
I, žedan da te ispijem celog, ispunio bih
svaku poru tvojim zračenjem, njenom slobodom.

Корзо

... док сутон пада ...

Сунце, краљу ужареног лика, господару дана,
додирујеш ме, моја кожа постаје рожњача,
моја кичма очни живац, моје тело дрхти
заслепљено локвама злата које просипаш
на ово море и на овај град. Обневидео сам.
Овде су некад биле нанизане – и још увек стоје –
куће и улице неког другог града,
не овог којег си ти потпуно преобразило.

Ходамо дуж кеја. Бродићи за
ноћни риболов спремни су да исплове,
мотори дахћу, парафинске лампе на прамцима,
цео град је изишао у шетњу,
заљубљени са руком у руци, младићи се шепуре,
мајке и очеви, деца једу сладолед, старци
посматрају са столова кафића на плочницима,
а брда тамне и прилазе као пријатељске животиње.

Мирисни вечерњи сјај неба шири се по заливу,
твоја рука начас окрзну моју, као случајно,
као додир ове младе жене тешких бокова
која хода ситним корацима, њишући се,
црне косе затегнуте уназад, нежног грла,
рамена бронзане боје, очи као маслине, насмејане.
Пијем те, треперава светлости, као вино, као музику,
као што су те њени преци пили хиљадама година.

Порозни граде, она се зове *Eleftheria*,
твоји ожиљци су тек сиве пеге у њеним очима,
ипак, у овом часу када се зраци поигравају
по њеном лицу, потајно као говор или песма,
њено је исконско право да хода овим кејом
као оруђе и чувар твога светла,
сакупља га у бунарима својих дубоких зеница
и њена је мила слобода да ступа по теби као играчица.

О мило вече, светлости хиљадама година стара,
певачу звонкога гласа, дивног као ова жена,
како да не обожавам сву љупкост коју **изливаш**
на овај град и његове људе, као калуп
који изваја све што дотакне, васцели свет?
Постао сам твој роб, кад већ нисам поданик.
И. жедан да те испијем целог, испунио бих
сваку пору твојим зрачењем, њеном слободом.

Richard Berengarten
Ричард Беренгартен

translation / prevod Vera V. Radojević
превод Вера В. Радојевић

interLitQ.org